

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 29 januari 2020
(OR. en)

5487/20
ADD 1

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0178 (COD)**

EF 5
ECOFIN 30
CODEC 41
ENV 33
SUSTDEV 6

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Komm. dok. nr:	COM (2018) 353 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar – Politisk överenskommelse

För delegationerna bifogas en konsoliderad version av den text som rådet och parlamentet enats om för det ovannämnda lagstiftningsförslaget.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar, och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) syftar till att inrätta en inre marknad som ska verka för en hållbar utveckling i Europa som bland annat bygger på välavvägd ekonomisk tillväxt samt på en hög miljöskyddsnivå och en bättre miljö.

¹ EUT C 62, 15.2.2019, s. 103.

- (2) Den 25 september 2015 antog FN:s generalförsamling en ny ram för global hållbar utveckling: Agenda 2030 för hållbar utveckling², med mål för hållbar utveckling som omfattar tre hållbarhetspelare: miljö, sociala aspekter och ekonomi/styrning. Kommissionens meddelande av den 22 november 2016 om de nästa stegen för en hållbar europeisk framtid³ kopplar målen för hållbar utveckling till unionens politiska ram för att säkerställa att alla unionens åtgärder och politiska initiativ, inom unionen och globalt sett, tar hänsyn till målen för hållbar utveckling redan från början. I sina slutsatser av den 20 juni 2017⁴ bekräftade Europeiska unionens råd unionens och medlemsstaternas engagemang för att genomföra Agenda 2030 på ett fullständigt, samstämmigt, omfattande, integrerat och effektivt sätt och i nära samarbete med sina partner och andra intressenter. Den 11 december 2019 offentliggjorde Europeiska kommissionen sitt meddelande om den europeiska gröna given.
- (3) 2016 undertecknade rådet Parisavtalet⁵ på unionens vägnar. I artikel 2.1 c i Parisavtalet fastställs målet att förstärka åtgärderna mot klimatförändringarna, bland annat genom att göra finansflöden förenliga med en riktning mot låga utsläpp av växthusgaser och en klimatomfattande motståndskraftig utveckling. I detta sammanhang antog Europeiska rådet den 12 december 2019 slutsatser om klimatförändringarna. Denna förordning utgör därmed ett viktigt steg i riktning mot målet att uppnå ett klimatneutralt EU senast 2050.
- (4) Hållbarhet och övergången till en säker, klimatneutral och klimatrezilient samt mer resurseffektiv och cirkulär ekonomi är avgörande för att säkerställa att unionens ekonomi är konkurrenskraftig i det långa loppet. Hållbar utveckling har länge stått i centrum för EU-projektet och den sociala och ekologiska dimensionen erkänns i EU-fördragen.

² Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling (FN 2015) på följande adress: <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>

³ COM(2016) 739 final.

⁴ DEVGEM 139, ONU 83, ENV 624.

⁵ Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 4).

- (5) I december 2016 gav kommissionen en högnivågrupp i uppdrag att ta fram en övergripande och heltäckande unionsstrategi om hållbar finansiering. I den rapport från högnivågruppen som offentliggjordes den 31 januari 2018⁶ efterlyser man ett tekniskt robust klassifikationssystem på unionsnivå för att klargöra vilka verksamheter som är ”gröna” eller ”hållbara”, med utgångspunkt i att begränsa klimatförändringarna.
- (6) I mars 2018 offentliggjorde kommissionen sin handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt⁷, som innehöll en ambitiös och heltäckande strategi för hållbar finansiering. Ett av målen i handlingsplanen är att styra kapitalflöden till hållbara investeringar för att uppnå hållbar tillväxt för alla. Inrättandet av ett enhetligt klassifikationssystem för hållbar verksamhet är den viktigaste och mest brådskande åtgärd som planeras i handlingsplanen. I handlingsplanen slås det fast att en styrning av kapitalflöden mot mer hållbar verksamhet måste bygga på en gemensam helhetssyn på verksamheters och investeringars miljömässiga hållbarhet. Som ett första steg bör tydlig vägledning om vilka typer av verksamheter som bidrar till miljömål hjälpa investerare att informera sig om investeringar som finansierar miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Ytterligare vägledning om verksamheter som bidrar till andra hållbarhetsmål, även sociala mål, skulle kunna komma att tas fram i ett senare skede.

⁶ Slutrapport från EU:s högnivågrupp för hållbar finansiering, *Financing a Sustainable European Economy* (ej översatt till svenska), som finns tillgänglig på:
https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/180131-sustainable-finance-final-report_en.pdf

⁷ COM(2018) 97 final.

- (6a) Med tanke på de globala miljöutmaningarnas systemkaraktär behövs det en systemisk och framtidsblickande strategi för miljömässig hållbarhet som tar itu med ökande negativa tendenser såsom klimatförändringar, förlusten av biologisk mångfald, den globala överkonsumtionen av resurser, uppkomsten av nya hot, inbegripet farliga kemikalier och deras kombinationseffekter, näringsbrist, ozonnedbrytning, havsförsurning, uttömning av färskvattenresurser och förändrad markanvändning.
- (7) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU⁸ efterlystes ökad finansiering från den privata sektorn för miljö- och klimatrelaterade utgifter, i synnerhet genom inrättande av incitament och metoder som sporrar företagen till att mäta såväl miljökostnaderna för sin verksamhet som vinsterna av att använda miljötjänster.
- (8) För att unionen ska uppnå målen för hållbar utveckling krävs det att man styr kapitalflöden mot hållbara investeringar. Det är viktigt att dra full nytta av den inre marknadens potential för att uppnå dessa mål och se till att kapitalflöden som styrs mot hållbara investeringar inte stöter på problem på den inre marknaden.
- (8a) Utmaningens omfattning och de kostnader som är förbundna med uteblivna eller försenade åtgärder innebär att man gradvis måste gå mot ett finansiellt system som hjälper ekonomin att fungera på hållbar grund. I detta syfte bör hållbara finanser inlemmas i de allmänna finanserna och hänsyn bör tas till konsekvenserna för hållbarheten i fråga om finansiella produkter och tjänster.

⁸ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – Att leva gott inom planetens gränser (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (9) Att erbjuda finansiella produkter som har till syfte att uppnå miljömässigt hållbara mål är ett effektivt sätt att styra privata investeringar mot hållbara verksamheter. Nationella krav för att marknadsföra finansiella produkter eller företagsobligationer som miljömässigt hållbara investeringar, inbegripet de krav som fastställs av medlemsstaterna och unionen för att de berörda marknadsaktörerna ska tillåtas använda en nationell märkning, syftar till att förbättra investerarnas förtroende och medvetenhet om miljöpåverkan, skapa synlighet och motarbeta risken för ”grönmålning”. Grön målning innebär att man får en orättvis konkurrensfördel genom att marknadsföra en finansiell produkt som miljövänlig när den i själva verket inte uppfyller grundläggande miljönormer. I nuläget har ett fåtal medlemsstater egna märkningssystem. Dessa befintliga system bygger på olika taxonomier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Med tanke på de politiska åtagandena inom ramen för Parisavtalet och på unionsnivå är det sannolikt att fler och fler medlemsstater kommer att inrätta märkningssystem eller andra krav för finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på finansiella produkter eller företagsobligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara. I samband med detta skulle medlemsstaterna använda sina egna nationella taxonomier för att fastställa vilka investeringar som kvalificerar sig som hållbara. Om sådana nationella krav baseras på olika kriterier i fråga om vilka ekonomiska verksamheter som kvalificerar sig som miljömässigt hållbara kommer investerare att avskräckas från att investera över gränserna då det är svårt att jämföra olika investeringsmöjligheter. Dessutom skulle ekonomiska aktörer som vill locka till sig investeringar från hela unionen behöva uppfylla olika kriterier i olika medlemsstater för att deras verksamheter ska kvalificera sig som miljömässigt hållbara för att beviljas dessa olika märkningar. Bristen på enhetliga kriterier kommer därför att öka kostnaderna och skapa ett mycket negativt incitament för ekonomiska aktörer på grund av detta hinder för att få tillträde till gränsöverskridande kapitalmarknader för hållbara investeringar.

Kriterierna för att avgöra huruvida en verksamhet är miljömässigt hållbar bör harmoniseras på unionsnivå för att avlägsna hinder för den inre marknadens funktion när det gäller att erhålla finansiering för hållbara projekt, och förhindra att sådana uppstår i framtiden. Med en sådan harmonisering kommer det att bli lättare för ekonomiska aktörer att skaffa finansiering för sina miljömässigt hållbara verksamheter över gränserna, eftersom deras ekonomiska verksamheter kan jämföras mot enhetliga kriterier för att väljas ut som underliggande tillgångar för miljömässigt hållbara investeringar. Den kommer därför att göra det lättare att locka investeringar över unionens gränser.

- (10) Om finansmarknadsaktörerna inte förklarar för investerarna hur de verksamheter som de investerar i bidrar till miljömålen, eller om de använder olika koncept för att förklara vad som utgör en ”miljömässigt hållbar” ekonomisk verksamhet, kommer det att bli alltför besvärligt för investerarna att kontrollera och jämföra olika finansiella produkter. Det har konstaterats att detta avskräcker investerare från att investera i miljömässigt hållbara finansiella produkter. Dessutom har bristen på förtroende bland investerarna mycket negativ inverkan på marknaden för hållbara investeringar. Det har dessutom visat sig att nationella regler eller marknadsbaserade initiativ för att ta itu med denna fråga nationellt har lett till en fragmentering av den inre marknaden. Om finansmarknadsaktörerna informerar om hur och i vilken utsträckning de finansiella produkter som de erbjuder som miljömässigt hållbara faktiskt uppfyller kriterierna för miljömässigt hållbar ekonomisk verksamhet enligt denna förordning, och om de i sådana situationer använder gemensamma kriterier för sådana upplysningar i hela unionen, kommer det att bli lättare för investerarna att jämföra investeringsmöjligheter över gränserna och ge incitament till investeringsobjekten att göra affärsmodellerna mer hållbara. Investerarna kommer dessutom att investera i miljömässigt hållbara finansiella produkter med större tillförsikt i hela unionen, vilket kommer att förbättra den inre marknadens funktion.

- (11) För att ta itu med befintliga hinder för den inre marknadens funktion och förhindra att sådana hinder uppstår i framtiden bör det krävas att medlemsstaterna och unionen använder ett gemensamt koncept för miljömässigt hållbara investeringar när de fastställer krav för finansmarknadsaktörer eller emittenter i syfte att märka finansiella produkter eller företagsobligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara på nationell nivå och unionsnivå. Bestämmelser i denna förordning som hänvisar till certifikatbaserade system för skatteincitament som har införts innan förordningen träder i kraft påverkar inte unionens och medlemsstaternas befogenheter i fråga om skattebestämmelser i enlighet med fördragen.
- (12) Genom att inrätta kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter kan man uppmuntra ekonomiska aktörer som inte omfattas av denna förordning att frivilligt offentliggöra och lämna ut uppgifter på sina webbplatser om sina miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Denna information kommer inte bara att hjälpa finansmarknadsaktörer och andra berörda aktörer på finansmarknaderna att lätt hitta information om vilka ekonomiska aktörer som bedriver miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, utan kommer också att göra det lättare för dessa ekonomiska aktörer att skaffa finansiering för sina miljömässigt hållbara verksamheter.
- (13) En klassifikation på unionsnivå av miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter bör göra det möjligt att utarbeta framtida unionspolitik till stöd för hållbar finansiering, även unionsomfattande normer för miljömässigt hållbara finansiella produkter, och att i slutändan inrätta märkningar som formellt erkänner efterlevnaden av dessa normer i hela unionen, och bör även utgöra grunden för andra ekonomiska och lagstiftningsmässiga åtgärder. Enhetliga rättsliga krav som möjliggör en värdering av investeringars grad av miljömässig hållbarhet, baserade på enhetliga kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, behövs som en referens för framtida unionslagstiftning som har som mål att underlätta övergången till investeringar i miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.

- (14) När det gäller att uppnå målen för hållbar utveckling i unionen har politiska åtgärder såsom inrättandet av en europeisk fond för strategiska investeringar effektivt bidragit till att styra privata investeringar, tillsammans med offentliga finanser, mot hållbara investeringar. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017⁹ nämns ett fyrtioprocentigt övergripande klimatinvesteringsmål för infrastruktur- och innovationsprojekt inom ramen för Europeiska fonden för strategiska investeringar. Gemensamma kriterier för ekonomiska verksamheters hållbarhet, inbegripet miljöpåverkan, skulle kunna underbygga liknande framtida unionsinitiativ som mobiliserar investeringar som eftersträvar klimatrelaterade mål eller andra miljömål.
- (15) För att undvika marknadsfragmentering liksom att konsumenternas intressen lider skada på grund av olikartade begrepp för vad som utgör miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter bör de nationella krav som finansmarknadsaktörer eller emittenter bör följa när de vill marknadsföra finansiella produkter eller företagsobligationer som miljömässigt hållbara bygga på de enhetliga kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Dessa finansmarknadsaktörer eller emittenter inbegriper finansmarknadsaktörer som tillhandahåller miljömässigt hållbara finansiella produkter och icke-finansiella företag som emitterar miljömässigt hållbara företagsobligationer.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2396 av den 13 december 2017 om ändring av förordningarna (EU) nr 1316/2013 och (EU) nr 2015/1017 vad gäller förlängningen av löptiden för Europeiska fonden för strategiska investeringar liksom införandet av tekniska förstärkningar av den fonden och Europeiska centrumet för investeringsrådgivning (EUT L 345, 27.12.2017, s. 34).

- (16) För att undvika att skada konsumenternas intressen bör fondförvaltare och institutionella investerare som erbjuder finansiella produkter informera om hur och i vilken utsträckning kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter används för att avgöra hur pass miljömässigt hållbara investeringarna är. Den information som förmedlas bör göra det möjligt för investerare att förstå den andel av investeringen som finansierar miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter som en procentandel av alla ekonomiska verksamheter, och således investeringens grad av miljömässig hållbarhet. Om en finansiell produkt investerar i en ekonomisk verksamhet som bidrar till ett miljömål bör man i den information som ska lämnas ange det eller de miljömål som den finansiella produktens underliggande investeringar bidrar till samt hur och i vilken utsträckning den finansiella produktens underliggande investeringar finansierar miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, inbegripet uppgifter om andelen möjliggörande verksamheter respektive övergångsverksamheter. Kommissionen bör specificera de uppgifter som måste offentliggöras för detta ändamål. Dessa uppgifter bör göra det möjligt för nationella behöriga myndigheter att kontrollera om upplysningsskyldigheten iakttas och att verkställa denna skyldighet i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning. Om finansmarknadsaktörerna inte beaktar kriterierna för miljömässigt hållbara investeringar bör de lämna en förklaring om detta.

(16 -a) I kommissionens riktlinjer för icke-finansiell rapportering med ett tillägg avseende rapportering av klimatrelaterad information (2019/C 209/01) rekommenderas att stora företag ska rapportera om vissa centrala klimatrelaterade resultatindikatorer på grundval av den ram som fastställs i denna förordning. Framför allt information om vilken andel av sådana stora icke-finansiella företags omsättning, kapitalutgifter eller driftsutgifter som är kopplade till miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, och centrala resultatindikatorer som är skräddarsydda för stora finansiella företag, ger användbar information till investerare som är intresserade av företag vars produkter och tjänster väsentligen bidrar till något av [...] miljömålen i denna förordning. Det är därför lämpligt att kräva av dessa stora företag att de årligen ska offentliggöra sådana centrala resultatindikatorer, och att ytterligare specificera detta krav i delegerade akter, särskilt med avseende på stora finansiella företag. Det vore oproportionerligt betungande att utvidga detta krav till att omfatta mindre företag, men dessa kan frivilligt besluta sig för att offentliggöra denna information.

(16a) Upplysningsskyldigheten i denna förordning kompletterar reglerna om upplysningar i förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn. I syfte att öka transparensen och för att slutinvesterarna ska förse med en objektiv jämförelse från finansmarknadsaktörerna av andelen investeringar som finansierar miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter kompletterar denna förordning upplysningskraven i reglerna om transparens innan avtal ingås och fortlöpande transparens samt transparens genom webbplatser i förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn. I förordning (EU) 2019/2088 omfattar begreppet ”hållbara investeringar” investeringar med miljömål som, bland annat, bör omfatta investeringar i ”miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter” i den mening som avses i denna förordning.

Hållbara investeringar, däribland miljömässigt hållbara investeringar, bör uppfylla det krav om att ”inte orsaka betydande skada” som anges i artikel 2.17 i förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

För att säkerställa att hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas på finansmarknaderna är tillförlitliga, enhetliga och jämförbara bör upplysningar som har samband med denna förordning i möjligaste mån använda befintliga hållbarhetsindikatorer i enlighet med vad som anges i Europaparlamentets initiativbetänkande om hållbar finansiering av den 29 maj 2018. I detta sammanhang bör de tekniska granskningskriterierna i möjligaste mån grundas på hållbarhetsindikatorerna i förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

- (16e) När det gäller ekonomiska verksamheter som bedrivs av företag som inte är skyldiga att lämna information enligt denna förordning skulle det kunna föreligga undantagsfall där finansmarknadsaktörer inte rimligen kan erhålla den information som är relevant för att anpassningen till de tekniska granskningskriterierna ska kunna fastställas på ett tillförlitligt sätt. I sådana undantagsfall och endast för sådana ekonomiska verksamheter för vilka fullständig, tillförlitlig och läglig information inte har kunnat erhållas får finansmarknadsaktörer göra kompletterande bedömningar och uppskattningar på grundval av information från andra källor. Sådana bedömningar och uppskattningar bör endast kompensera för begränsade och specifika delar av de erforderade uppgifterna och leda till ett välbetänkt resultat. Finansmarknadsaktörer bör, i syfte att säkerställa att upplysningarna till investerare är tydliga och inte vilseledande, tydligt förklara vad deras slutsatser baseras på och varför sådana kompletterande bedömningar och uppskattningar måste göras när det gäller upplysningarna till slutinvesterare.
- (17) För att undvika att upplysningsskyldigheten kringgås bör denna skyldighet också gälla om finansiella produkter erbjuds som produkter som främjar miljörelaterade egenskaper, inklusive sådana som har miljöskydd som sitt mål i bredare bemärkelse.
- (18) För att man ska kunna avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet är miljömässigt hållbar bör en uttömmande förteckning av miljömål upprättas. De sex miljömålen bör vara följande: begränsning av klimatförändringarna, anpassning till klimatförändringarna, hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, övergång till en cirkulär ekonomi, förebyggande och begränsning av föroreningar samt skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.

- (18a) En ekonomisk verksamhet som främjar målet om begränsning av klimatförändringarna bör väsentligen bidra till att stabilisera utsläppen av växthusgaser genom att undvika eller minska utsläppen eller genom att öka upptaget av desamma. Den ekonomiska verksamheten bör vara förenlig med Parisavtalets långsiktiga temperaturmål. Detta miljömål bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG om geologisk lagring av koldioxid.
- (18aa) En ekonomisk verksamhet som främjar målet om anpassning till klimatförändringarna bör väsentligen bidra till att minska eller förebygga negativa konsekvenser för dagens eller det framtida klimatet eller risker för negativa konsekvenser för själva verksamheten eller människor, natur och tillgångar. Detta miljömål bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt och Sendai-ramverket för katastrofriskreducering 2015–2030.

(18b) Miljömålet om hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013¹⁰ och direktiv 2000/60/EG¹¹, 2006/7/EG¹², 2006/118/EG¹³, 2008/56/EG¹⁴ och 2008/105/EG¹⁵, rådets direktiv 91/271/EEG¹⁶, 91/676/EEG¹⁷ och 98/83/EG¹⁸ och kommissionens beslut (EU) 2017/848¹⁹ samt kommissionens meddelanden av den 18 juli 2007 om problemet med vattenbrist och torka i Europeiska unionen, av den 14 november 2012 *Strategi för att skydda Europas vattenresurser*, av den 15 november 2012 *A Fitness check of EU Freshwater policy* och av den 11 mars 2019 *Europeiska unionens strategi om läkemedel i miljön*.

-
- ¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).
- ¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).
- ¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG av den 15 februari 2006 om förvaltning av badvattenkvaliteten och om upphävande av direktiv 76/160/EEG (EUT L 64, 4.3.2006, s. 37).
- ¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG av den 12 december 2006 om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring (EUT L 372, 27.12.2006, s. 19).
- ¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).
- ¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348, 24.12.2008, s. 84).
- ¹⁶ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40).
- ¹⁷ Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).
- ¹⁸ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).
- ¹⁹ Kommissionens beslut (EU) 2017/848 av den 17 maj 2017 om fastställande av kriterier och metodstandarder för god miljöstatus i marina vatten, specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning och om upphävande av beslut 2010/477/EU (EUT L 125, 18.5.2017, s. 43).

(18c) Miljömålet om övergång till en cirkulär ekonomi bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt på området för den cirkulära ekonomin, avfall och kemikalier, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1013/2006²⁰, (EG) nr 1907/2006²¹ och (EU) 2019/1021²² och direktiv 2008/98/EG²³, 94/62/EG²⁴, 2000/53/EG²⁵, 2006/66/EG²⁶, 2011/65/EU²⁷, 2012/19/EU²⁸, 2010/75/EU²⁹, (EU) 2019/883³⁰ och (EU) 2019/904³¹, rådets direktiv 1999/31/EG³², kommissionens förordning (EU) nr 1357/2014³³ och kommissionens beslut 2000/532/EG³⁴ och 2014/955/EU³⁵ samt kommissionens meddelanden av den 2 december 2015 *Att sluta kretsloppet – en EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin* och av den 16 januari 2018 *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi*.

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1) med ändringar.
²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föreningar (EUT L 169, 25.6.2019, s. 45).

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning (EUT L 174, 1.7.2011, s. 88).

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/883 av den 17 april 2019 om mottagningsanordningar i hamn för avlämning av avfall från fartyg, om ändring av direktiv 2010/65/EU och upphävande av direktiv 2000/59/EG (EUT L 151, 7.6.2019, s. 116).

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/904 av den 5 juni 2019 om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön (EUT L 155, 12.6.2019, s. 1).

³² Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

³³ Kommissionens förordning (EU) nr 1357/2014 av den 18 december 2014 om ersättning av bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 365, 19.12.2014, s. 89).

³⁴ Kommissionens beslut 2000/532/EG av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall (EGT L 226, 6.9.2000, s. 3).

³⁵ Kommissionens beslut av den 18 december 2014 om ändring av beslut 2000/532/EG om en förteckning över avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG (EUT L 370, 30.12.2014, s. 44).

En ekonomisk verksamhet kan väsentligen bidra till målet om den cirkulära ekonomin på flera sätt, bland annat genom att öka produkters hållbarhet, reparerbarhet, uppgraderbarhet och återanvändbarhet, minska resursanvändningen genom utformning och materialval, underlätta användning för nya ändamål, demontering och isärtagning i bygg- och anläggningssektorn, i synnerhet för att minska användningen av och främja återanvändningen av byggnadsmaterial, och genom att ta fram affärsmodeller för produkter i form av tjänster samt [...] cirkulära värdekedjor, i syfte att ge produkter, komponenter och material högsta möjliga användbarhet och värde. På liknande vis bör minskningen av innehållet av farliga ämnen i material och produkter under hela livscykeln, bland annat genom att de ersätts med säkrare alternativ, åtminstone uppfylla de harmoniserade rättsliga krav som fastställts på unionsnivå. En ekonomisk verksamhet kan också väsentligen bidra till målet om den cirkulära ekonomin genom att minska genereringen av livsmedelsavfall inom produktion, bearbetning, tillverkning och distribution.

(18d) Miljömålet om förebyggande och begränsning av föroreningar bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2004/35/EG³⁶, 2004/107/EG³⁷, 2006/118/EG, 2008/50/EG³⁸, 2008/105/EG, 2010/75/EU, 2016/802/EU³⁹ och 2016/2284/EU⁴⁰.

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

³⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/107/EG av den 15 december 2004 om arsenik, kadmium, kvicksilver, nickel och polycykliska aromatiska kolväten i luften (EUT L 23, 26.1.2005, s. 3), ändrat genom kommissionens direktiv (EU) 2015/1480 av den 28 augusti 2015 (EUT L 226, 29.8.2015, s. 4).

³⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 11.6.2008, s. 1).

³⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/802 av den 11 maj 2016 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen (EUT L 132, 21.5.2016, s. 58).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 av den 14 december 2016 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar (EUT L 344, 17.12.2016, s. 1).

(19) Miljömålet om skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 995/2010⁴¹, (EU) nr 1143/2014⁴² och (EU) nr 511/2014⁴³ och direktiv 2009/147/EG⁴⁴, rådets direktiv 91/676/EEG⁴⁵ och 92/43/EEG⁴⁶ och kommissionens meddelanden av den 21 maj 2003 *Skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer och handel (Flegt)*, av den 3 maj 2011 *Vår livförsäkring, vårt naturkapital – en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020*, av den 6 maj 2013 *Grön infrastruktur (GI) – Att stärka Europas naturkapital*, av den 26 februari 2016 *EU:s handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter* och av den 23 juli 2019 *Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar*, samt rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem⁴⁷.

(19aa) En ekonomisk verksamhet kan väsentligen bidra till målet om skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem på flera sätt, bland annat genom att skydda, bevara eller återställa den biologiska mångfalden och ekosystemen, och sålunda genom att förbättra ekosystemtjänsterna. Dessa tjänster är indelade i fyra kategorier, nämligen försörjning, inbegripet tillhandahållande av livsmedel och vatten; reglering, inbegripet klimatkontroll och sjukdomsbekämpning; stöd, inbegripet näringscykler och syreproduktion; och kultur, inbegripet andlig och rekreativ nytta.

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (EUT L 295, 12.11.2010, s. 23).

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (EUT L 317, 4.11.2014, s. 35).

⁴³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 511/2014 av den 16 april 2014 om åtgärder för användarnas efterlevnad i Nagoyaprotokollet om tillträde till och rimlig och rättvis fördelning av vinster från utnyttjande av genetiska resurser i unionen (EUT L 150, 20.5.2014, s. 59).

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁴⁵ Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

⁴⁶ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁴⁷ Rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 3.3.1997, s. 1).

(19a) Inom ramen för denna förordning bör ”hållbart skogsbruk” tolkas mot bakgrund av metoder och användning av skogar och skogsmark som bidrar till att öka den biologiska mångfalden eller till att stoppa eller förhindra försämring av ekosystem, avskogning och förlust av livsmiljöer, mot bakgrund av förvaltning och nyttjande av skog och skogsmark på ett sådant sätt och i en sådan takt som upprätthåller deras biologiska mångfald, produktivitet, föryngringskapacitet, vitalitet och deras förmåga att både nu och i framtiden fylla viktiga ekologiska, ekonomiska och sociala funktioner på lokal, nationell och global nivå, och som inte skadar andra ekosystem, enligt definitionen i resolution H1: *General Guidelines for the Sustainable Management of Forests in Europe*, ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa 1993, och mot bakgrund av förordning (EU) 2018/841[2] förordning (EU) nr 995/2010[3], direktiv (EU) 2018/2001[4] och EU-skogsstrategin för skogarna och den skogsbaserade sektorn⁴⁸.

(19b) Inom ramen för denna förordning används ”energieffektivitet” i en vid bemärkelse och bör beaktas med hänsyn tagen till relevant unionsrätt, inbegripet direktiv 2012/27/EU⁴⁹, direktiv (EU) 2018/844⁵⁰ och de produktbestämmelser som fastställts i enlighet med direktiv 2009/125/EG⁵¹ och förordning (EU) 2017/1369⁵².

⁴⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – En ny EU-skogsstrategi: för skogarna och den skogsbaserade sektorn – (COM(2013) 659 final).

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2002 av den 11 december 2018 om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 328, 21.12.2018, s. 210).

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/844 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 156, 19.6.2018, s. 75).

⁵¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

⁵² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).

- (20) För varje miljömål bör det fastställas enhetliga kriterier för ekonomiska verksamheter som anses bidra väsentligt till det målet. Ett inslag i dessa enhetliga kriterier bör vara att undvika betydande skada på något av de miljömål som anges i denna förordning. Syftet är att undvika att investeringar betraktas som miljömässigt hållbara trots att de ekonomiska verksamheter som gynnas av dessa investeringar skadar miljön i en utsträckning som väger tyngre än deras bidrag till ett miljömål. I kriterierna bör hänsyn tas till livscykeln för de produkter och tjänster som tillhandahålls genom den ekonomiska verksamheten, inbegripet belägg från befintliga livscykelanalyser, framför allt genom att man beaktar deras produktion och användning och slutet av deras livscykel, utöver den ekonomiska verksamhetens egen miljöpåverkan.
- (21) Mot bakgrund av det gemensamma åtagandet från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om att följa principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter för att stödja hållbar tillväxt för alla och för att erkänna betydelsen av internationella miniminormer för mänskliga rättigheter och arbetstagarrättigheter, bör efterlevnaden av minimigarantier vara ett krav för att ekonomiska verksamheter ska räknas som miljömässigt hållbara. Av denna anledning bör ekonomiska verksamheter räknas som miljömässigt hållbara endast om de bedrivs [...] i enlighet med OECD:s riktlinjer för multinationella företag och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, inbegripet Internationella arbetsorganisationens (nedan kallad *ILO*) förklaring om grundläggande rättigheter och principer i arbetslivet, de åtta grundläggande ILO-konventionerna och det internationella regelverket för mänskliga rättigheter. I de grundläggande ILO-konventionerna definieras de mänskliga rättigheter och arbetstagarrättigheter som företag bör följa. Flera av dessa internationella normer slås fast i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet förbudet mot slaveri och tvångsarbete och principen om icke-diskriminering. Dessa minimigarantier påverkar inte tillämpningen av striktare krav gällande miljö, hälsa och säkerhet samt social hållbarhet som anges i unionsrätten, i tillämpliga fall.

När företag tillämpar dessa minimigarantier bör de följa principen om att ”inte orsaka betydande skada” i den mening som avses i förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, inbegripet tekniska standarder för tillsyn där denna princip ytterligare specificeras.

(21a) För att säkerställa överensstämmelse mellan denna förordning och förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn bör denna förordning ändra förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn i syfte att införa tekniska standarder för tillsyn som utarbetats gemensamt av de europeiska tillsynsmyndigheterna för att närmare ange kraven för presentationen av och innehållet i den information som avser principen om att ”inte orsaka betydande skada”. Dessa tekniska standarder för tillsyn bör vara förenliga med innehållet i, metoderna för och presentationen av indikatorer för negativa konsekvenser enligt artikel 4.6 och 4.7. De bör också vara förenliga med principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, OECD:s riktlinjer för multinationella företag och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, inbegripet ILO:s förklaring om grundläggande rättigheter och principer i arbetslivet, de åtta grundläggande ILO-konventionerna och det internationella regelverket för mänskliga rättigheter.

Vid tillämpning av artikel 16c i denna förordning bör Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) (gemensamt kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*), inrättade genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 respektive Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010, genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att komplettera artiklarna 2, 8, 9 och 11 i förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

- (22) Med tanke på de specifika tekniska uppgifter som behövs för att bedöma en ekonomisk verksamhets miljöpåverkan och den snabbt föränderliga vetenskapen och tekniken bör kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter anpassas regelbundet efter sådana förändringar. För att kriterierna ska vara uppdaterade, på grundval av vetenskapliga bevis och bidrag från experter och berörda parter, bör villkoren för väsentligt bidrag och betydande skada specificeras närmare för olika ekonomiska verksamheter och uppdateras regelbundet. För detta ändamål bör detaljerade och kalibrerade tekniska granskningskriterier fastställas av kommissionen för olika ekonomiska verksamheter, på grundval av tekniska synpunkter från en flerpartsplattform för hållbar finansiering.
- (23) Vissa ekonomiska verksamheter har en negativ inverkan på miljön, och ett väsentligt bidrag till ett eller flera miljömål kan uppnås genom att man minskar denna negativa inverkan. För dessa ekonomiska verksamheter bör man fastställa tekniska granskningskriterier som kräver en väsentlig förbättring av miljöprestandan jämfört med bland annat industrigenomsnittet, men som samtidigt undviker miljömässigt skadliga inlåsnings effekter, inbegripet koldioxidintensiva inlåsnings effekter, under den finansierade ekonomiska verksamhetens ekonomiska livslängd. I dessa kriterier bör också hänsyn tas till en specifik ekonomisk verksamhets långsiktiga inverkan.
- (24) En ekonomisk verksamhet bör inte betraktas som miljömässigt hållbar om den skadar miljön mer än den gynnar den. I de tekniska granskningskriterierna bör man fastställa de minimikrav som är nödvändiga för att undvika betydande skada på andra mål, bland annat genom att bygga vidare på alla minimikrav som har fastställs i enlighet med unionsrätten. När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna bör den säkerställa att de baseras på tillgängliga vetenskapliga bevis, att de utformas med beaktande av livscykelöverväganden, inbegripet befintliga livscykelanalyser, och att de uppdateras regelbundet. Om den vetenskapliga utvärderingen inte gör det möjligt att fastställa risken med tillräcklig visshet bör försiktighetsprincipen gälla, i linje med artikel 191 i EUF-fördraget.

- (24a) Kommissionen bör, vid definitionen av de tekniska granskningskriterierna för målet om begränsning av klimatförändringarna, beakta och skapa incitament för den pågående och nödvändiga övergången till en klimatneutral ekonomi i enlighet med artikel 6.1a. Utöver användningen av klimatneutral energi samt ökade investeringar i ekonomiska verksamheter och sektorer som redan är koldioxidsnåla, kräver övergången betydande minskningar av växthusgasutsläppen i andra ekonomiska verksamheter och sektorer för vilka det inte finns några tekniskt och ekonomiskt genomförbara koldioxidsnåla alternativ. Dessa ekonomiska verksamheter bör anses väsentligen bidra till en begränsning av klimatförändringarna om deras växthusgasutsläpp är betydligt lägre än sektors- eller industrigenomsnittet, de inte hindrar utvecklingen och användningen av koldioxidsnåla alternativ och de inte leder till en inlåsning i tillgångar som är oförenliga med målet om klimatneutralitet, med tanke på dessa tillgångars ekonomiska livslängd. De tekniska granskningskriterierna för dessa verksamheter bör säkerställa att övergångsverksamheterna på ett trovärdigt sätt kan leda till klimatneutralitet, och dessa tekniska granskningskriterier bör justeras med jämna mellanrum i enlighet med detta.
- (24b) En ekonomisk verksamhet bör anses väsentligen bidra till ett eller flera av miljömålen i denna förordning genom att den direkt gör det möjligt för andra verksamheter att väsentligen bidra till ett eller flera av dessa mål. I detta syfte bör den möjliggörande verksamheten inte leda till någon inlåsning i tillgångar som undergräver långsiktiga miljömål, med tanke på dessa tillgångars ekonomiska livslängd, och den bör ha en väsentlig positiv miljöpåverkan på grundval av livscykelöverväganden.

(25) När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna bör den beakta relevant unionsrätt, inklusive Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010⁵³, EU:s miljölednings- och miljörevisionsordning⁵⁴, EU:s kriterier för grön offentlig upphandling⁵⁵ och det pågående arbetet med regler för produkters och organisationers miljöavtryck⁵⁶. För att undvika onödiga avvikelser från klassifikationer av ekonomiska verksamheter som redan används för andra ändamål bör kommissionen även ta hänsyn till statistiska klassifikationer med anknytning till miljöindustrin, nämligen klassifikationen av miljöskyddsaktiviteter (Cepa) och klassifikationen av resurshanteringsaktiviteter (CReMA)⁵⁷. När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna bör den beakta befintliga miljöindikatorer och rapporteringsramar, som tagits fram av bland annat kommissionen och EEA, och befintliga internationella normer, såsom de som tagits fram av bland annat OECD.

⁵³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1).

⁵⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁵⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Offentlig upphandling för en bättre miljö SEC(2008) 2124 SEC(2008) 2125 SEC(2008) 2126 KOM(2008) 400.

⁵⁶ Kommissionens rekommendation 2013/179/EU av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁵⁷ Bilagorna 4 och 5 till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 538/2014 av den 16 april 2014 om ändring av förordning (EU) nr 691/2011 om europeiska miljöräkenskaper (EUT L 158, 27.5.2014, s. 113).

- (26) Vid fastställande och uppdatering av de tekniska granskningskriterierna bör kommissionen även beakta infrastruktursektorns särdrag och ta hänsyn till miljörelaterade, sociala och ekonomiska externaliteter i en lönsamhetsanalys. I detta avseende bör kommissionen beakta relevant unionsrätt och relevanta unionsnormer, inklusive Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG⁵⁸, Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU⁵⁹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU⁶⁰, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU⁶¹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU⁶², såväl som aktuella metoder, samt det arbete som utförs av internationella organisationer, såsom OECD. I detta sammanhang bör de tekniska granskningskriterierna främja lämpliga ramar för styrning som integrerar faktorerna miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning, som tas upp i de FN-stödda principerna för ansvarsfulla investeringar⁶³, i alla stadier av ett projekts livscykel.
- (27) De tekniska granskningskriterierna bör säkerställa att relevanta ekonomiska verksamheter inom en specifik sektor kan räknas som miljömässigt hållbara och behandlas lika om de bidrar lika mycket till ett eller flera av de miljömål som fastställs i denna förordning. Den potentiella kapaciteten att bidra till dessa miljömål kan variera mellan sektorer, vilket bör återspeglas i kriterierna. Inom varje sektor bör dock dessa kriterier inte ge vissa ekonomiska verksamheter orättvisa nackdelar jämfört med andra, om de förstnämnda bidrar till miljömålen i samma utsträckning som de sistnämnda.

⁵⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁵⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁶⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁶¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁶² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

⁶³ <https://www.unpri.org/download?ac=1534>

- (28) Vid fastställandet av de tekniska granskningskriterierna för miljömässigt hållbara verksamheter bör kommissionen bedöma huruvida antagandet av dessa kriterier kan leda till strandade tillgångar eller resultera i inkonsekventa incitament eller kan påverka finansmarknaderna negativt på något annat sätt.
- (29) För att undvika överdrivet betungande efterlevnadskostnader för de ekonomiska aktörerna bör kommissionen fastställa tekniska granskningskriterier som ger tillräcklig klarhet angående rättsläget, är praktiskt genomförbara, lätta att tillämpa och vars efterlevnad kan kontrolleras med rimliga efterlevnadskostnader, samtidigt som man undviker onödiga administrativa bördor. I de tekniska granskningskriterierna kan man kräva att en livscykelanalys görs, när en sådan är tillräckligt genomförbar och nödvändig.
- (30) För att säkerställa att investeringarna styrs mot ekonomiska verksamheter som har störst positiv inverkan på miljömålen bör kommissionen prioritera att inrätta tekniska granskningskriterier för de ekonomiska verksamheter som potentiellt kan bidra mest till miljömålen.
- (31) Lämpliga tekniska granskningskriterier bör fastställas för transportsektorn, även för mobila tillgångar, som bör ta hänsyn till att transportsektorn, inklusive internationell sjöfart, står för nästan 26 % av de totala växthusgasutsläppen i unionen. Såsom anges i handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt⁶⁴ står transportsektorn för omkring 30 % av de ytterligare årliga investeringar som behövs för hållbar utveckling i unionen, bland annat genom ökad elektrifiering eller en övergång till renare transportsätt genom att främja trafikomställningar och trafikledning.

⁶⁴ COM(2018) 97 final.

- (32) När de tekniska granskningskriterierna utarbetas är det särskilt viktigt att kommissionen anordnar lämpliga samråd i linje med kraven på bättre lagstiftning. Arbetet med att inrätta och uppdatera de tekniska granskningskriterierna bör involvera berörda parter och bygga på råd från experter med styrkt kunskap och erfarenhet inom de berörda områdena. Därför bör kommissionen inrätta en plattform för hållbar finansiering. Denna plattform bör bestå av experter som representerar både den privata och den offentliga sektorn. Representanterna från offentlig sektor bör inkludera experter från Europeiska miljöbyrån, de europeiska tillsynsmyndigheterna, Europeiska investeringsbanken och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter. Experter från den privata sektorn bör inkludera finansmarknadsaktörer och andra marknadsaktörer och verksamhetssektorer som företräder relevanta branscher samt experter med sakkunskap inom redovisning och rapportering. Plattformen bör också inkludera experter som representerar det civila samhället, inbegripet sådana med sakkunskap i miljöfrågor, sociala frågor och arbetsmarknads- och styrningsfrågor. Finansmarknadsaktörer bör uppmuntras att informera kommissionen om de anser att en ekonomisk verksamhet som inte uppfyller de tekniska granskningskriterierna, eller för vilken sådana tekniska granskningskriterier ännu inte har fastställts, bör betraktas som miljömässigt hållbar, för att hjälpa kommissionen att utvärdera om det är lämpligt att komplettera eller uppdatera de tekniska granskningskriterierna.
- (32a) Plattformen bör vara sammansatt i enlighet med de tillämpliga övergripande reglerna om inrättande av kommissionens expertgrupper och deras funktion, även vad gäller urvalsförfarandet, som bör syfta till att säkerställa sakkunskap på hög nivå, geografisk och könsmässig balans samt en välavvägd representation vad gäller relevant kunskap med tanke på plattformens särskilda uppgifter. Under urvalsförfarandet bör kommissionen, i enlighet med de övergripande reglerna, göra en bedömning av huruvida potentiella intressekonflikter föreligger och vidta lämpliga åtgärder för att hantera konflikten.

- (32aa) Plattformen bör ge kommissionen råd angående utveckling, analys och översyn av de tekniska granskningskriterierna, inklusive deras potentiella inverkan på värderingen av tillgångar som fram till antagandet av de tekniska granskningskriterierna ansågs vara miljömässigt hållbara tillgångar enligt befintlig marknadspraxis. Plattformen bör också ge råd till kommissionen om huruvida de tekniska granskningskriterierna är lämpliga för ytterligare användningsområden i framtida politiska initiativ på EU-nivå som syftar till att underlätta hållbara investeringar och om den roll som standarder för hållbarhetsredovisning och hållbarhetsrapportering kan spela vid tillämpningen av de tekniska granskningskriterierna. Plattformen bör ge kommissionen råd om utvecklingen av ytterligare åtgärder för att förbättra uppgifternas tillgänglighet och kvalitet, med hänsyn till målet att undvika onödiga administrativa bördor, om arbetet med att nå andra hållbarhetsmål, även sociala mål, och om hur minimigarantierna fungerar och det eventuella behovet av att komplettera dem.
- (32aaa) Kommissionen bör låta den befintliga expertgruppen för medlemsstater om hållbar finansiering finnas kvar och ge expertgruppen en formell ställning. Expertgruppens uppgifter kommer bland annat att bestå av att ge råd till kommissionen om ändamålsenligheten för de tekniska granskningskriterierna och den metod som plattformen väljer för att ta fram dessa kriterier. Därför bör kommissionen underrätta medlemsstaterna under regelbundna möten i expertgruppen för medlemsstater.

- (33) För att specificera kraven i denna förordning, och framför allt för att fastställa och uppdatera detaljerade och tekniska granskningskriterier för olika ekonomiska verksamheter när det gäller vad som utgör ett väsentligt bidrag till och avsevärd skada på miljömålen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen avseende de uppgifter som krävs för att följa informationskravet i artiklarna 4d.3 och 16c, liksom de tekniska granskningskriterier som nämns i artiklarna 6.2, 7.2, 8.2, 9.2, 10.2 och 11.2. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, t.ex. genom plattformen och expertgruppen för medlemsstater, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. I synnerhet, för att säkerställa lika stor delaktighet vid förberedelsen av delegerade akter, bör Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och Europaparlamentets och rådets experter bör systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med att förbereda delegerade akter.
- (33a) Denna förordning kompletterar de upplysningskrav som fastställs i förordning 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn. För att säkerställa en välorganiserad och effektiv tillsyn av finansmarknadsaktörers efterlevnad av denna förordning bör medlemsstaterna förlita sig på de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med förordning 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn. Dessutom bör medlemsstaterna, för att upprätthålla efterlevnad, fastställa regler för åtgärder och påföljder som bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. Nationella behöriga myndigheter, Esma, EBA och Eiopa bör utöva de befogenheter att ingripa mot produkter som fastställs i PEPP- och Priip-förordningarna samt Mifir även i fråga om vilseledande försäljning eller vilseledande hållbarhetsrelaterade upplysningar, inklusive de informationskrav som fastställs i taxonomiförordningen.

- (33b) För att säkerställa en effektiv och hållbar organisering av arbetet och mötespraxis både vad gäller plattformen och expertgruppen för medlemsstater, och för att möjliggöra brett deltagande och effektiv samverkan inom grupperna, deras undergrupper, kommissionen och intressenter bör man, när så är lämpligt, överväga att i ökad utsträckning använda sig av virtuella och digitala metoder.
- (34) För att ge de berörda aktörerna tillräckligt med tid för att bekanta sig med de kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter som anges i denna förordning och förbereda sig inför tillämpningen av dessa bör skyldigheterna i denna förordning bli tillämpliga, för varje miljömål, 12 månader efter det att de berörda tekniska granskningskriterierna har antagits.
- (35) Tillämpningen av denna förordning bör ses över regelbundet så att en bedömning kan göras av bland annat följande inslag:
- i) Hur genomförandet av denna förordning fortskrider med avseende på utvecklingen av tekniska granskningskriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.
 - ii) Det eventuella behovet av att se över och komplettera kriterierna i denna förordning för att betrakta en ekonomisk verksamhet som miljömässigt hållbar.
 - iii) Taxonomins ändamålsenlighet när det gäller att leda över privata investeringar till hållbara verksamheter och särskilt vad gäller kapitalflödet till privata företag och andra rättsliga enheter.
 - iv) En ytterligare utveckling av den nuvarande taxonomin och en utvidgning av dess omfattning utöver miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, så att den omfattar verksamheter som orsakar avsevärd skada på den miljömässiga hållbarheten och andra hållbarhetsmål, inklusive sociala mål.

- (36) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, på grund av behovet av att införa enhetliga kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs kriterierna för att avgöra om en ekonomisk verksamhet är miljömässigt hållbar, i syfte att fastställa graden av miljömässig hållbarhet i en investering.

2. Denna förordning ska tillämpas på

- a) åtgärder som antas av medlemsstaterna eller unionen som ställer krav på finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på finansiella produkter eller företagsobligationer som tillhandahålls som miljömässigt hållbara,
- b) finansmarknadsaktörer som tillhandahåller finansiella produkter,
- c) företag som omfattas av skyldigheten att offentliggöra en icke-finansiell rapport eller en icke-finansiell rapport för koncern i enlighet med artiklarna 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *miljömässigt hållbar investering*: investering som finansierar en eller flera ekonomiska verksamheter som inom ramen för denna förordning kvalificerar sig som miljömässigt hållbara.
- b) *finansmarknadsaktör*: finansmarknadsaktör enligt definitionen i artiklarna 2.1 och 16 i förordning 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.
- c) *finansiell produkt*: en finansiell produkt enligt definitionen i artikel 2.12 i förordning 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

- ca) *emittent*: en emittent enligt definitionen i artikel 2 h i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129⁶⁵.
- d) *begränsning av klimatförändringar*: arbetet med att hålla ökningen av den globala genomsnittstemperaturen gott och väl under 2 °C och strävan efter att begränsa den till 1,5 °C över de förindustriella nivåerna, i enlighet med Parisavtalet.
- e) *anpassning till klimatförändringar*: arbetet med att anpassa sig till faktiska och förväntade klimatförändringar och deras effekter.
- f) *växthusgas*: växthusgas som finns förtecknad i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013⁶⁶.
- fa) *avfallshierarki*: avfallshierarki enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG⁶⁷.
- g) *cirkulär ekonomi*: upprätthållande av värdet på produkter, material och övriga resurser inom ekonomin så länge som möjligt, stärkande av en effektiv användning av dem i produktion och konsumtion (vilket leder till en minskning av miljöpåverkan av denna användning), minimering av avfall och utsläpp av farliga ämnen under alla etapper av livscykeln, även genom tillämpning av avfallshierarkin.
- ga) *förorenande ämnen*: ämnen, vibrationer, värme, buller, ljus eller andra föroreningar i luft, vatten eller mark som kan skada människors hälsa eller miljön, och som kan medföra skador på materiell egendom eller kan medföra skador på eller försvåra möjligheterna att dra nytta av de fördelar naturen erbjuder eller annan legitim användning av miljön.

⁶⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 12).

⁶⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

⁶⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

- gb) *jord*: jordskorpanns översta skikt, beläget mellan berggrunden och ytan, som består av mineralpartiklar, organiskt material, vatten, luft och levande organismer.
- h) *förorening*:
- i) direkt eller indirekt överföring genom mänsklig verksamhet av förorenande ämnen till luft, vatten eller mark,
 - ii) när det gäller den marina miljön, förorening enligt definitionen i artikel 3.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG⁶⁸,
 - iii) när det gäller vattenmiljön, förorening enligt definitionen i artikel 2.33 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁶⁹.
- ha) *ekosystem*: ett dynamiskt komplex av växt-, djur- och mikroorganismssamhällen och dessas ickelevande miljö som interagerar som en funktionell enhet.
- hb) *ekosystemtjänster*: ekosystems direkta och indirekta bidrag till de ekonomiska, sociala, kulturella och andra fördelar som människor erhåller från ekosystem.
- hc) *biologisk mångfald*: variationsrikedomen bland levande organismer av alla ursprung, inklusive från bland annat landbaserade, marina och andra akvatiska ekosystem och de ekologiska komplex i vilka dessa organismer ingår; detta innefattar mångfald inom arter, mellan arter och av ekosystem.
- i) *ett ekosystem i gott tillstånd*: ett ekosystem som befinner sig i ett gott fysiskt, kemiskt och biologiskt tillstånd eller har god fysisk, kemisk och biologisk kvalitet, som är självreproducerbart eller kan återställa sig självt, där artsammansättningen, ekosystemstrukturen och de ekologiska funktionerna inte är skadade.

⁶⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁶⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (ramdirektivet för vatten) (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

- j) *energieffektivitet*: mer effektiv användning av energi i alla steg av energikedjan, från produktion till slutlig förbrukning.
- k) *god miljöstatus*: god miljöstatus enligt definitionen i artikel 3.5 i direktiv 2008/56/EG, som fastställs på grundval av de kvalitativa deskriptorer som anges i bilaga I till direktiv 2008/56/EG och som specificeras närmare i kommissionens beslut (EU) 2017/848.
- ka) *god status*: god kemisk status och god ekologisk status vad gäller ytvatten och god kemisk och god kvantitativ status vad gäller grundvatten, enligt klassificeringen i bilaga V till direktiv 2000/60/EG och enligt direktiven 2008/105/EG och 2006/118/EG.
- kb) *god ekologisk potential*: status hos en kraftigt modifierad eller konstgjord vattenförekomst, klassificerad i enlighet med bilaga V till direktiv 2000/60/EG.
- l) *marina vatten*: marina vatten enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/56/EG.
- m) *ytvatten*: ytvatten enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2000/60/EG⁷⁰.
- ma) *grundvatten*: grundvatten enligt definitionen i artikel 2.2 i direktiv 2000/60/EG⁷¹.
- o) *behörig myndighet*: en nationell myndighet som en medlemsstat utser för att övervaka finansmarknadsaktörers efterlevnad av kraven i denna förordning.

⁷⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁷¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

Kapitel II

Miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter

Artikel 3

Kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter

För att fastställa graden av miljömässig hållbarhet i en investering ska den ekonomiska verksamheten anses vara miljömässigt hållbar om denna verksamhet uppfyller samtliga följande kriterier:

- a) Den ekonomiska verksamheten bidrar väsentligt till ett eller flera av miljömålen i artikel 5 i enlighet med artiklarna 6–11 a.
- b) Den ekonomiska verksamheten skadar inte avsevärt något av miljömålen i artikel 5 i enlighet med artikel 12.
- c) Den ekonomiska verksamheten utförs i överensstämmelse med de minimigarantier som fastställs i artikel 13.
- d) Den ekonomiska verksamheten överensstämmer med de tekniska granskningskriterier som har specificerats av kommissionen i enlighet med artiklarna 6.2, 7.2, 8.2, 9.2, 10.2 och 11.2.

Artikel 4

Användning av kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter inom ramen för offentliga åtgärder, standarder och märkningar

Medlemsstaterna och unionen ska tillämpa kriterierna för fastställande av miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter i artikel 3 i samband med alla åtgärder som föreskriver krav på finansmarknadsaktörer eller emittenter avseende finansiella produkter eller företagsobligationer som tillhandahålls som ”miljömässigt hållbara”.

Artikel 4a

Transparens i fråga om miljömässigt hållbara investeringar i upplysningar som lämnas innan avtal ingås och regelbundna rapporter

Om en finansiell produkt som avses i artikel 9.1, 9.2 och 9.3 i förordning (EU) 2019/2088 investerar i en ekonomisk verksamhet som bidrar till ett miljömål i den mening som avses i artikel 2.17 i den förordningen, ska de upplysningar som ska lämnas i enlighet med artiklarna 6.3 och 11.2 i den förordningen innehålla följande:

- a) information om det eller de miljömål enligt artikel 5 som den finansiella produktens underliggande investering bidrar till,

- b) en beskrivning av hur och i vilken utsträckning den finansiella produktens underliggande investeringar är placerade i miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter enligt artikel 3.

Den beskrivning som avses i led b ska specificera andelen investeringar i miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, inbegripet uppgifter om andelen möjliggörande verksamheter respektive övergångsverksamheter, uttryckt i procent av alla investeringar som väljs för den finansiella produkten.

Artikel 4b

Transparens i fråga om finansiella produkter som främjar miljörelaterade egenskaper i upplysningar som lämnas innan avtal ingås och regelbundna rapporter

Om en finansiell produkt som avses i artikel 8.1 i förordning (EU) 2019/2088 främjar miljörelaterade egenskaper ska artikel 4a gälla i tillämpliga delar.

De upplysningar som ska lämnas i enlighet med artiklarna 6.3 och 11.2 i förordning (EU) 2019/2088 ska åtföljas av följande förklaring:

”Principen ’att inte orsaka betydande skada’ tillämpas endast för de av produktens underliggande investeringar som beaktar EU-kriterierna för miljömässigt hållbara investeringar.

De underliggande investeringar som avser den återstående delen av denna finansiella produkt beaktar inte EU-kriterierna för miljömässigt hållbara investeringar.”

Artikel 4c

Transparens i fråga om andra finansiella produkter i upplysningar som lämnas innan avtal ingås och regelbundna rapporter

Om en finansiell produkt inte omfattas av artiklarna 8.1 och 9.1, 9.2 och 9.3 i förordning (EU) 2019/2088 ska de upplysningar som ska lämnas i enlighet med de bestämmelser i sektorsspecifik lagstiftning som avses i artiklarna 6.3 och 11.2 i den förordningen åtföljas av följande förklaring:

”Denna finansiella produkts underliggande investeringar beaktar inte EU-kriterierna för miljömässigt hållbara investeringar.”

Artikel 4d

Företagens öppenhet i icke-finansiella rapporter

1. Företag som omfattas av skyldigheten att offentliggöra icke-finansiell information enligt artiklarna 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU ska i sin icke-finansiella rapport eller sin icke-finansiella rapport för koncernen inkludera information om hur och i vilken utsträckning företagets verksamhet är förknippad med miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter enligt artiklarna 3 och 5.
2. Icke-finansiella företag ska särskilt lämna upplysningar om följande:
 - a) den andel av omsättningen som härrör från produkter eller tjänster som är förknippade med miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter enligt artiklarna 3 och 5, och
 - b) den andel av deras totala investeringar (kapitalutgifter) och/eller utgifter (driftsutgifter) som avser tillgångar eller processer som är förknippade med miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter enligt artiklarna 3 och 5.

3. Om ett företag offentliggör icke-finansiell information i enlighet med artiklarna 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU i en separat rapport i enlighet med artiklarna 19a.4 och 29a.4 i direktiv 2013/34/EU, ska den information som avses i punkterna 1 och 2 offentliggöras i den separata rapporten.
4. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 16 för att komplettera punkterna 1 och 2 i syfte att specificera tillämpningen av dessa punkter, med beaktande av särdragen hos både finansiella och icke-finansiella företag och de tekniska granskningskriterier som fastställts i enlighet med denna förordning. Kommissionen ska anta den delegerade akten senast den 1 juni 2021.

Artikel 5

Miljömål

För tillämpningen av denna förordning utgörs miljömålen av följande:

1. Begränsning av klimatförändringarna.
2. Anpassning till klimatförändringarna.
3. Hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser.
4. Övergång till en cirkulär ekonomi.
5. Förebyggande och begränsning av föroreningar.
6. Skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.

Artikel 6

Väsentliga bidrag till begränsningen av klimatförändringarna

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsningen av klimatförändringarna om den verksamheten väsentligen bidrar till att stabilisera växthusgaskoncentrationerna i atmosfären på en nivå som förhindrar farlig antropogen inverkan på klimatsystemet genom att undvika eller minska växthusgasutsläppen eller förbättra upptaget på något av följande sätt, även genom process- eller produktinnovation, i överensstämmelse med Parisavtalets långsiktiga temperaturmål:
 - a) Den genererar, överför, lagrar, distribuerar eller använder förnybar energi i enlighet med direktiv (EU) 2018/2001, bland annat genom att använda innovativ teknik med potential för betydande framtida besparingar eller genom en nödvändig förstärkning eller utbyggnad av elnätet.
 - b) Den ökar energieffektiviteten, med undantag för sådan elproduktionsverksamhet som avses i artikel 14.2a.
 - c) Den ökar den rena eller klimatneutrala mobiliteten.
 - d) Den byter till användning av förnybara material från hållbara källor.
 - e) Den ökar bruket av miljösäker avskiljning och användning av koldioxid (CCU) samt teknik för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) som åstadkommer en nettominskning av växthusgasutsläppen.
 - fa) Den stärker kolsänkor i mark, bland annat genom att avskogning och skogsförstörelse undviks, genom återställande av skogar, hållbart bruk och återställande av åkermark, gräsmark och våtmarker, beskogning och regenerativt jordbruk.
 - g) Den upprättar den energiinfrastruktur som krävs för att göra det möjligt att fasa ur de fossila bränslena ur energisystemen.
 - h) Den framställer rena och effektiva bränslen från förnybara eller koldioxidneutrala källor.
 - i) Den möjliggör något av ovanstående i enlighet med artikel 11a.

- 1a. Vid tillämpning av punkt 1 ska en ekonomisk verksamhet för vilken det inte finns något tekniskt eller ekonomiskt genomförbart koldioxidsnålt alternativ anses bidra väsentligt till en begränsning av klimatförändringarna när den utgör ett stöd för övergången till en klimatneutral ekonomi som är förenligt med en väg för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över de förindustriella nivåerna, inbegripet genom utfasning av växthusgasutsläpp, särskilt från fasta fossila bränslen, om den verksamheten
- i) orsakar växthusgasutsläpp på nivåer som motsvarar bästa prestanda inom sektorn eller branschen,
 - ii) inte hindrar utvecklingen och användningen av koldioxidsnåla alternativ, och
 - iii) inte leder till en inlåsning i koldioxidintensiva tillgångar med tanke på dessa tillgångars ekonomiska livslängd.

Vid tillämpningen av denna punkt och fastställandet av tekniska granskningskriterier i enlighet med artikel 14 ska kommissionen göra en bedömning av alla relevanta befintliga teknikers potentiella bidrag och genomförbarhet.

2. Innan kommissionen antar de delegerade akter som avses i andra stycket ska den samla in all nödvändig expertis från plattformen vad gäller de tekniska granskningskriterierna.

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att

- a) komplettera punkterna 1 och 1a i syfte att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet, för tillämpningen av denna förordning, anses bidra väsentligt till begränsning av klimatförändringarna,
- b) komplettera artikel 12 i syfte att fastställa tekniska granskningskriterier för varje relevant miljömål för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt, för tillämpningen av denna förordning, anses orsaka avsevärd skada på ett eller flera av dessa mål.

3. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i denna artikel i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 14.
4. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 2 senast den 31 december 2020 för att säkerställa att den träder i kraft den 31 december 2021.

Artikel 7

Väsentligt bidrag till anpassning till klimatförändringarna

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till anpassningen till klimatförändringarna om
 - a) verksamheten inbegriper anpassningslösningar som antingen väsentligt minskar risken för de negativa konsekvenserna eller väsentligt minskar de negativa konsekvenserna av det nuvarande och det förväntade framtida klimatet för just den ekonomiska verksamheten utan att riskerna för negativa konsekvenser ökar för andra människor, naturen eller tillgångar, eller om
 - b) verksamheten tillhandahåller anpassningslösningar som, utöver villkoren i artikel 11a, bidrar väsentligt till att förebygga eller minska risken för de negativa konsekvenserna eller väsentligt minskar de negativa konsekvenserna av det nuvarande och det förväntade framtida klimatet för andra människor, naturen och tillgångar utan att riskerna för negativa konsekvenser ökar för andra människor, naturen eller tillgångar.
- 1a. De anpassningslösningar som avses i punkt 1 a ska bedömas och prioriteras med hjälp av bästa tillgängliga klimatprognoser och ska, åtminstone
 - a) förhindra eller minska klimatförändringarnas plats- och sammanhangsspecifika negativa konsekvenser för den ekonomiska verksamheten, eller
 - b) förhindra eller minska de negativa konsekvenser som klimatförändringarna kan ha på den miljö där den ekonomiska verksamheten utförs [...],

- c) möjliggöra något av ovanstående i enlighet med artikel 11a.
2. Innan kommissionen antar de delegerade akter som avses i andra stycket ska den samla in all nödvändig expertis från plattformen vad gäller de tekniska granskningskriterierna.
- Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att
- a) komplettera punkterna 1 och 1a för att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet, för tillämpningen av denna förordning, anses bidra väsentligt till anpassning till klimatförändringarna,
- b) komplettera artikel 12 i syfte att fastställa tekniska granskningskriterier för varje relevant miljömål för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt, för tillämpningen av denna förordning, anses orsaka avsevärd skada på ett eller flera av dessa mål.
3. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i denna artikel i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 14.
4. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 2 senast den 31 december 2020 för att säkerställa att den träder i kraft den 31 december 2021.

Artikel 8

Väsentligt bidrag till hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser om den verksamheten väsentligen bidrar till att god vattenstatus uppnås, inbegripet vid yt- och grundvattenförekomster, eller till att förhindra att sådana försämrats när statusen redan är god, eller till att god miljöstatus uppnås i marina vatten, eller till att förhindra att sådana försämrats när statusen redan är god, på något av följande sätt:

- a) Den skyddar miljön från negativa effekter av avloppsvatten från tätbebyggelse och industrispillvatten, bland annat från alltmer oroväckande förorenande ämnen såsom läkemedel och mikroplaster, bland annat genom att säkerställa lämplig hopsamling, rening och utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse och industrispillvatten.
- b) Den skyddar människors hälsa från negativa konsekvenser av eventuell kontaminering av dricksvatten genom att säkerställa att det är fritt från alla mikroorganismer, parasiter och ämnen som utgör en potentiell fara för människors hälsa och ökar medborgarnas tillgång till rent dricksvatten.
- d) Den förbättrar vattenförvaltningen och vatteneffektiviteten, bland annat genom att skydda och förbättra statusen hos akvatiska ekosystem, främja en hållbar vattenanvändning baserad på långsiktigt skydd av tillgängliga vattenresurser, även med hjälp av åtgärder såsom återanvändning av vatten, säkerställa en gradvis minskning av förorenande utsläpp i yt- och grundvatten eller bidra till att mildra effekterna av översvämning och torka [...] eller någon annan verksamhet som skyddar eller förbättrar vattenförekomsternas kvalitativa och kvantitativa status.
- e) Den säkerställer en hållbar användning av marina ekosystemtjänster eller bidrar till god miljöstatus i marina vatten, bland annat genom att skydda, bevara eller återställa den marina miljön och förebygga och minska utsläpp i den marina miljön.
- f) Den möjliggör något av ovanstående i enlighet med artikel 11a.

2. Innan kommissionen antar de delegerade akter som avses i andra stycket ska den samla in all nödvändig expertis från plattformen vad gäller de tekniska granskningskriterierna.

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att

- a) komplettera punkt 1 för att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet, för tillämpningen av denna förordning, anses bidra väsentligt till hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser,

- b) komplettera artikel 12 i syfte att fastställa tekniska granskningskriterier för varje relevant miljömål för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt, för tillämpningen av denna förordning, anses orsaka avsevärd skada på ett eller flera av dessa mål.
- 3. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i denna artikel i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 14.
- 4. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 2 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att den träder i kraft den 31 december 2022.

Artikel 9

Väsentliga bidrag till den cirkulära ekonomin

- 1. En ekonomisk verksamhet ska betraktas som att den väsentligen bidrar till övergången till en cirkulär ekonomi, inbegripet förebyggande, återanvändning och återvinning av avfall, om den verksamheten [...] väsentligen bidrar till det miljömålet på något av följande sätt:
 - a) Den förbättrar effektiviteten i användningen av naturresurser inom produktionen, däribland biobaserade material och andra råmaterial från hållbara källor, inbegripet genom
 - i) minskad användning av primära råmaterial eller ökad användning av biprodukter och sekundära råvaror, och
 - ii) resurs- och energieffektivitetsåtgärder.
 - b) Den ökar produkters hållbarhet, reparerbarhet, uppgraderbarhet eller återanvändbarhet, särskilt vid utformning och tillverkning.
 - c) Den ökar återvinningsbarheten i produkter, även i enskilda material som ingår i produkter, bland annat genom att ersätta eller att minska användningen av produkter och material som inte går att återvinna, särskilt vid utformning och tillverkning.

- d) Den minskar väsentligen innehållet av farliga ämnen och ersätter ämnen som inger mycket stora betänkligheter i material och produkter under hela deras livscykel, i linje med unionsrättens mål, bland annat genom att ersätta sådana ämnen med säkrare alternativ och genom att säkerställa spårbarheten.
- e) Den förlänger användningen av produkter, även genom återanvändning, utformning för lång livslängd, användning för nya ändamål, demontering, återtillverkning, uppgradering, reparation och delad användning.
- f) Den ökar användningen av sekundära råmaterial och kvaliteten på dessa, även genom en högkvalitativ återvinning av avfall.
- g) Den förebygger eller minskar avfallsgenereringen, även från mineralutvinning och bygg- och rivningsverksamhet.
- h) Den ökar förberedelsen för återanvändning och återvinning av avfall.
- ha) Den ökar utvecklingen av sådan infrastruktur för avfallshantering som krävs för förebyggande, förbereder för återanvändning och återvinning samtidigt som det säkerställs att de återvunna materialen materialåtervinns som sekundära råmaterial av hög kvalitet och används i produktion, så att nedgradering av avfallet undviks.
- i) Den minimerar förbränning och undviker bortskaffande (inbegripet deponering) av avfall i enlighet med principerna för avfallshierarki.
- j) Den leder inte till nedskräpning; den minskar mängden skräp.
- kb) Den möjliggör något av ovanstående i enlighet med artikel 11a.

2. Innan kommissionen antar de delegerade akter som avses i andra stycket ska den samla in all nödvändig expertis från plattformen vad gäller de tekniska granskningskriterierna.

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att

- a) komplettera punkt 1 för att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet, för tillämpningen av denna förordning, anses bidra väsentligt till övergången till en mer cirkulär ekonomi,
 - b) komplettera artikel 12 i syfte att fastställa tekniska granskningskriterier för varje relevant miljömål för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt, för tillämpningen av denna förordning, anses orsaka avsevärd skada på ett eller flera av dessa mål.
- 3. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i denna artikel i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 14.
 - 4. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 2 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att den träder i kraft den 31 december 2022.

Artikel 10

Väsentligt bidrag till förebyggande och begränsning av föroreningar

- 1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till förebyggande och begränsning av föroreningar om den verksamheten bidrar väsentligt till miljöskydd mot föroreningar på något av följande sätt:
 - a) Den förebygger eller, där detta inte är praktiskt genomförbart, minskar andra förorenande utsläpp än växthusgaser till luft, vatten och mark.
 - b) Den förbättrar luft-, vatten- och markkvaliteten i områden där den ekonomiska verksamheten utförs samtidigt som den minimerar den negativa inverkan på, och riskerna för, människors hälsa och miljön.
 - c) Den förebygger eller minimerar de negativa konsekvenserna för människors hälsa och miljön i samband med framställning, användning och bortskaffande av kemikalier.

- d) Den sanerar efter skräp och andra föroreningar.
 - e) Den möjliggör något av ovanstående i enlighet med artikel 11a.
2. Innan kommissionen antar de delegerade akter som avses i andra stycket ska den samla in all nödvändig expertis från plattformen vad gäller de tekniska granskningskriterierna.

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att

- a) komplettera punkt 1 för att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet, för tillämpningen av denna förordning, anses bidra väsentligt till förebyggande och begränsning av föroreningar,
 - b) komplettera artikel 12 i syfte att fastställa tekniska granskningskriterier för varje relevant miljömål för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt, för tillämpningen av denna förordning, anses orsaka avsevärd skada på ett eller flera av dessa mål.
3. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i denna artikel i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 14.
4. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 2 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att den träder i kraft den 31 december 2022.

Artikel 11

Väsentligt bidrag till skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem

1. För tillämpningen av denna förordning ska en ekonomisk verksamhet anses bidra väsentligt till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem om den verksamheten väsentligen bidrar till att skydda, bevara eller återställa den biologiska mångfalden och till att uppnå ett gott tillstånd för ekosystem, eller till att skydda ekosystem som redan befinner sig i ett gott tillstånd, på något av följande sätt:
 - a) Bevarande av natur och biologisk mångfald, inbegripet uppnående av gynnsam bevarandestatus för naturliga eller delvis naturliga livsmiljöer och arter, eller förebyggande av en försämring av sådana om deras status redan är gynnsam, skydd och återställande av landekosystem, marina ekosystem och andra akvatiska ekosystem för att förbättra deras tillstånd och öka deras kapacitet att tillhandahålla tjänster.
 - b) Hållbar markanvändning och markförvaltning, bland annat lämpligt skydd av markens biologiska mångfald, neutralitet i fråga om markförsämring och efterbehandling av förorenade områden.
 - c) Hållbara jordbruksmetoder, inklusive sådana som bidrar till att öka den biologiska mångfalden eller stoppa eller förhindra försämring av mark och andra ekosystem, avskogning och förlust av livsmiljöer.
 - d) Hållbart skogsbruk, inklusive metoder och användning av skogar och skogsmark som bidrar till att öka den biologiska mångfalden eller till att stoppa eller förhindra en försämring av ekosystem, avskogning och förlust av livsmiljöer.
- da) Möjliggörandet av något av ovanstående i enlighet med artikel 11a.

2. Innan kommissionen antar de delegerade akter som avses i andra stycket ska den samla in all nödvändig expertis från plattformen vad gäller de tekniska granskningskriterierna.

Kommissionen ska anta en delegerad akt[...] i enlighet med artikel 16 för att

- a) komplettera punkt 1 för att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet, för tillämpningen av denna förordning, anses bidra väsentligt till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem,
 - b) komplettera artikel 12 i syfte att fastställa tekniska granskningskriterier för varje relevant miljömål för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt, för tillämpningen av denna förordning, anses orsaka avsevärd skada på ett eller flera av dessa mål.
3. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i denna artikel i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 14.
 4. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 2 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att den träder i kraft den 31 december 2022.

Artikel 11a

Möjliggörande verksamheter

En ekonomisk verksamhet ska anses väsentligen bidra till ett eller flera av miljömålen i artikel 5 genom att den direkt gör det möjligt för andra verksamheter att väsentligen bidra till ett eller flera av dessa mål, och om verksamheten

- a) inte leder till en inlåsning i tillgångar som undergräver långsiktiga miljömål, med tanke på dessa tillgångars ekonomiska livslängd,
- b) har en väsentlig positiv miljöpåverkan på grundval av livscykelöverbäganden.

Artikel 12

Avsevärd skada på miljömål

Vid tillämpningen av artikel 3 b ska en ekonomisk verksamhet, med beaktande av livscykeln för de produkter och tjänster som tillhandahålls av den ekonomiska verksamheten, inbegripet belägg från befintliga livscykelanalyser, anses orsaka avsevärd skada på

- a) begränsningen av klimatförändringarna, om den verksamheten leder till avsevärda växthusgasutsläpp,
- b) anpassning till klimatförändringarna, om den verksamheten leder till större negativ inverkan på det nuvarande och förväntade klimatet, på själva verksamheten eller för andra människor, naturen och tillgångar,
- c) en hållbar användning och skyddet av vatten och marina resurser, om den verksamheten skadar den goda statusen, eller i tillämpliga fall den goda ekologiska potentialen vid, vattenförekomster, inbegripet yt- och grundvatten, eller den goda miljöstatusen i marina vatten,
- d) den cirkulära ekonomin, inbegripet förebyggandet och återvinningen av avfall, om den verksamheten leder till avsevärd ineffektivitet med avseende på användningen av material och direkt eller indirekt användning av naturresurser såsom icke förnybara energikällor, råmaterial, vatten och mark på ett eller flera stadier av produkternas livscykel, inklusive gällande produkternas hållbarhet, reparerbarhet, uppgraderbarhet, återanvändbarhet eller återvinningsbarhet, eller om den verksamheten leder till en avsevärd ökning av generering, förbränning eller bortskaffande av avfall, med undantag för förbränning av farligt avfall som inte kan återvinnas, eller om långsiktigt bortskaffande av avfall kan orsaka betydande och långvarig skada på miljön,

- e) förebyggande och begränsning av föroreningar, om den verksamheten leder till en avsevärd ökning av utsläppen till luft, vatten eller mark jämfört med situationen innan verksamheten inleddes,
 - f) skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem, om den verksamheten avsevärt skadar det goda tillståndet och motståndskraften för ekosystem eller om den verksamheten skadar bevarandestatusen för livsmiljöer och arter, inbegripet sådana som är av gemenskapsintresse.
- 1a. Vid bedömningen av en ekonomisk verksamhet i förhållande till kriterierna a–f ska man ta hänsyn till den ekonomiska verksamhetens egen miljöpåverkan, liksom miljöpåverkan av de produkter och tjänster som tillhandahålls genom den ekonomiska verksamheten under deras livscykel, framför allt genom att beakta deras framställning och användning och slutet av deras livscykel.

Artikel 13

Minimigarantier

De minimigarantier som avses i artikel 3 c ska vara förfaranden som genomförs av det företag som bedriver en ekonomisk verksamhet för att säkerställa att den sker i enlighet med OECD:s riktlinjer för multinationella företag och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, inklusive principerna och rättigheterna i de åtta grundläggande konventioner som tas upp i Internationella arbetsorganisationens deklaration om grundläggande rättigheter och principer i arbetslivet och i internationella regelverket för mänskliga rättigheter.

När företag genomför förfaranden för att uppfylla de minimigarantier som avses i artikel 3 c ska de följa den princip om att ”inte orsaka betydande skada” som avses i artikel 2.17 i förordning 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

Artikel 14

Krav för tekniska granskningskriterier

1. De tekniska granskningskriterier som antas i enlighet med artiklarna 6.2, 7.2, 8.2, 9.2, 10.2 och 11.2 ska
 - a) identifiera de mest relevanta potentiella bidragen till det särskilda miljömålet, samtidigt som de respekterar principen om teknikneutralitet, med hänsyn tagen till både de kortsiktiga och långsiktiga effekterna av en viss ekonomisk verksamhet,
 - b) specificera de minimikrav som måste uppfyllas för att undvika avsevärd skada på alla berörda miljömål, med hänsyn tagen till både de kortsiktiga och långsiktiga effekterna av en särskild ekonomisk verksamhet,
 - c) vara kvantitativa och innehålla tröskelvärden så långt det är möjligt, och annars vara kvalitativa,
 - d) om lämpligt, bygga på unionens märknings- och certifieringssystem, unionens metoder för att bedöma miljöavtryck och unionens statistiska klassifikationssystem, och ta hänsyn till all relevant befintlig unionslagstiftning,
 - da) i möjligaste mån använda de hållbarhetsindikatorer som avses i artikel 4.6 i förordning 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn,
 - e) vara baserade på entydiga vetenskapliga bevis och försiktighetsprincipen i artikel 191 i EUF-fördraget,
 - f) ta hänsyn till livscykeln, inbegripet belägg från befintliga livscykelanalyser, genom att beakta den ekonomiska verksamhetens egen miljöpåverkan, liksom miljöpåverkan av de produkter och tjänster som tillhandahålls genom den ekonomiska verksamheten, framför allt genom att beakta deras framställning och användning och slutet av deras livscykel,

- g) ta hänsyn till den ekonomiska verksamhetens karaktär och omfattning, däribland
 - i) om den är en möjliggörande verksamhet i enlighet med artikel 11a,
 - ii) om den är en övergångsverksamhet i enlighet med artikel 6.1a,och tydligt ange, i tillämpliga fall, om den ekonomiska verksamheten tillhör någon av de kategorier som avses i leden i och ii,
 - h) ta hänsyn till de potentiella marknadseffekter som övergången till en mer hållbar ekonomi innebär, inklusive risken för att vissa tillgångar blir strandade som en följd av det, liksom risken för att skapa inkonsekventa incitament för hållbara investeringar,
 - i) omfatta alla relevanta ekonomiska verksamheter inom en specifik sektor och säkerställa att de verksamheterna behandlas lika om de bidrar lika mycket till ett eller flera av de miljömål som fastställs i artikel 5 i denna förordning, för att undvika en snedvridning av konkurrensen på marknaden,
 - j) vara enkla att använda och fastställda så att de underlättar kontrollen av efterlevnaden av dessa kriterier.
2. De tekniska granskningskriterier som avses i punkt 1 ska också inkludera kriterier för verksamheter som rör övergången till ren energi som är förenliga med en väg för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över de förindustriella nivåerna, i synnerhet energieffektivitet och förnybar energi, i den utsträckning de väsentligen bidrar till något av miljömålen.
- 2a. De tekniska granskningskriterier som avses i punkt 1 ska säkerställa att elproduktionsverksamhet som använder fasta fossila bränslen inte betraktas som miljömässigt hållbar ekonomisk verksamhet.
3. De tekniska granskningskriterier som avses i punkt 1 ska även inkludera kriterier för verksamheter som rör övergången till ren eller klimatneutral mobilitet, även genom trafikomställning, effektivitetsåtgärder och alternativa bränslen, i den utsträckning de väsentligen bidrar till något av miljömålen.

4. Kommissionen ska regelbundet se över de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 1 och, om så är lämpligt, ändra de delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning i linje med vetenskapliga och tekniska framsteg.

I detta sammanhang ska kommissionen, innan den ändrar eller ersätter en delegerad akt, utvärdera genomförandet av dessa kriterier med beaktande av resultatet av finansmarknadsaktörernas tillämpning av dem och deras inverkan på kapitalmarknaderna, inbegripet styrningen av investeringar mot hållbara ekonomiska verksamheter.

För att säkerställa att de ekonomiska verksamheter som avses i artikel 6.1a fortfarande följer en trovärdig övergångsväg som är förenlig med en klimatneutral ekonomi ska kommissionen se över de tekniska granskningskriterierna för dessa verksamheter minst vart tredje år och, där så är lämpligt, ändra den delegerade akt som avses i artikel 6.2 som antagits i enlighet med denna förordning, i linje med vetenskapliga och tekniska framsteg.

Artikel 15

Plattform för hållbar finansiering

1. Kommissionen ska upprätta en plattform för hållbar finansiering. Den ska ha en välavvägd sammansättning och bestå av följande grupper:
 - a) representanter från
 - i) Europeiska miljöbyrån,
 - ii) de europeiska tillsynsmyndigheterna,
 - iii) Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden,
 - iiia) Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter,

- b) experter som representerar privata berörda parter, inklusive finansmarknadsaktörer och andra marknadsaktörer och verksamhetssektorer som företräder relevanta branscher, samt experter med sakkunskap inom redovisning och rapportering,
- ba) experter som representerar det civila samhället, inbegripet sådana som har sakkunskaper i miljöfrågor, sociala frågor och arbetsmarknads- och styrningsfrågor,
- c) experter som utsetts för sina personliga egenskaper, med styrkt kunskap och erfarenhet inom de områden som omfattas av denna förordning,
- d) experter som representerar den akademiska världen, däribland universitet, forskningsinstitut och andra vetenskapliga organisationer, inbegripet sådana med övergripande sakkunskap,

2. Plattformen för hållbar finansiering ska

- a) ge kommissionen råd om de tekniska granskningskriterier som avses i artikel 14 och det eventuella behovet av att uppdatera de kriterierna,
- b) analysera de tekniska granskningskriteriernas inverkan i fråga om potentiella kostnader och fördelar med deras tillämpning,
- c) hjälpa kommissionen att analysera begäranden från berörda parter om att ta fram eller revidera tekniska granskningskriterier för en viss ekonomisk verksamhet,
- da) i den mån det är lämpligt ge kommissionen råd om den betydelse som standarder för hållbarhetsredovisning och hållbarhetsrapportering kan ha vid tillämpningen av de tekniska granskningskriterierna,
- e) regelbundet övervaka och rapportera till kommissionen om trenderna på EU-nivå och medlemsstatsnivå när det gäller kapitalflöden mot hållbara investeringar,
- ea) ge kommissionen råd om det eventuella behovet av att utveckla ytterligare åtgärder för att förbättra uppgifternas tillgänglighet och kvalitet,

- eea) ge kommissionen råd om de tekniska granskningskriteriernas användbarhet, med hänsyn till målet att undvika onödiga administrativa bördor,
- f) ge kommissionen råd om det eventuella behovet av att ändra denna förordning,
- fa) ge kommissionen råd om utvärdering och utveckling av politik för hållbar finansiering, inbegripet politisk samstämmighet,
- fb) ge kommissionen råd om arbetet med att nå andra hållbarhetsmål, även sociala mål,
- h) ge kommissionen råd om hur artikel 13 fungerar, och om det finns ett behov av att komplettera kraven i den.

- 2a. Plattformen ska beakta många olika berörda parter:s åsikter.
- 3. Plattformen ska ledas av kommissionen och vara sammansatt i enlighet med de övergripande reglerna för inrättande av kommissionens expertgrupper och deras funktion. Kommissionen får i detta sammanhang bjuda in experter med särskild sakkunskap på ad hoc-basis.
- 4. Plattformen ska utföra sina uppgifter i enlighet med principen om insyn. Kommissionen ska offentliggöra protokoll från plattformens möten och andra relevanta dokument på kommissionens hemsida.
- 5. Om finansmarknadsaktörerna anser att en ekonomisk verksamhet som inte uppfyller de tekniska granskningskriterier som fastställts i enlighet med denna förordning, eller för vilken sådana tekniska granskningskriterier ännu inte har fastställts, bör betraktas som miljömässigt hållbar, kan de informera plattformen för hållbar finansiering.

Artikel 15a

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med förordning 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn övervakar finansmarknadsaktörernas efterlevnad av kraven i artiklarna 4a, 4b och 4c i denna förordning. Alla behöriga myndigheter ska ha alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.
2. Vid tillämpningen av denna förordning ska alla de behöriga myndigheterna samarbeta och utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som är relevant för fullgörandet av deras uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 15b

Åtgärder och påföljder

Medlemsstaterna ska fastställa regler för åtgärder och påföljder för överträdelser av artiklarna 4a, 4b och 4c. Åtgärderna och påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 16

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4d.3, 6.2, 7.2, 8.2, 9.2, 10.2 och 11.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med [den dag då denna förordning träder i kraft].
3. Den delegering av befogenheter som avses i punkt 2 kan när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Kommissionen ska samla in all nödvändig expertis innan de delegerade akterna antas och under deras utarbetande, bland annat genom samråd med experterna i den expertgrupp för medlemsstater om hållbar finansiering (nedan kallad *expertgruppen för medlemsstater*) som avses i artikel 16b. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den agera i enlighet med de principer och förfaranden som fastställs i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4d.3, 6.2, 7.2, 8.2, 9.2, 10.2 och 11.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av fyra månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 16b

Expertgruppen för medlemsstater

1. En expertgrupp för medlemsstater om hållbar finansiering (nedan kallad *expertgruppen för medlemsstater*) ska ge kommissionen råd om ändamålsenligheten för de tekniska granskningskriterierna och den metod som plattformen som anges i artikel 15 väljer vad gäller utvecklingen av kriterierna i enlighet med artikel 14.
2. Kommissionen ska informera medlemsstaterna genom möten i expertgruppen för att underlätta en diskussion mellan medlemsstaterna och kommissionen vid en lämplig tidpunkt, särskilt vad gäller plattformens huvudsakliga resultat, som nya granskningskriterier eller väsentliga uppdateringar av granskningskriterier, eller rapportutkast.

Artikel 16c

Ändringar av förordning (EU) 2019/2088

Förordning (EU) 2019/2088 ska ändras på följande sätt:

Artikel 2

”ny 2. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för presentation av och innehåll i de upplysningar som avser principen om att ’inte orsaka betydande skada’ i artikel 2.17 vilka är förenliga med innehållet i, metoderna för och presentationen av indikatorer för negativa konsekvenser enligt artikel 4.6 och 4.7.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt till kommissionen senast den 1 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.”

Artikel 8

Transparens i fråga om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper i de upplysningar som lämnas innan avtal ingås

”ny 2a. Om finansmarknadsaktörer tillhandahåller en sådan finansiell produkt som avses i artikel 4b i taxonomiförordningen ska de, i de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3, inkludera upplysningar i enlighet med artikel 4b i taxonomiförordningen.”

”ny 4. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för presentation av och innehåll i de upplysningar som ska lämnas enligt artikel ny 2a i denna förordning.

Vid utarbetandet av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras egenskaper och skillnader mellan dem, liksom målet att upplysningar ska vara korrekta, rättvisande, tydliga, inte vilseledande, lättfattliga och koncisa, och för att uppnå det målet, där så är nödvändigt, ändra de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 3. De tekniska standarderna för tillsyn ska ta hänsyn till tillämpningsdatumen i artikel 18.2 a och b i taxonomiförordningen när det gäller de miljömål som avses i artikel 5 i den förordningen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt till kommissionen senast den 1 juni 2021 när det gäller de miljömål som avses i artikel 5.1 och 5.2 i taxonomiförordningen och senast den 1 juni 2022 när det gäller de miljömål som avses i artikel 5.3, 5.4, 5.5 och 5.6 i taxonomiförordningen.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.”

Artikel 9

Transparens i fråga om hållbar investering i upplysningar som lämnas innan avtal ingås

”ny 2a. Finansmarknadsaktörer ska i de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 inkludera upplysningar i enlighet med artikel 4a i taxonomiförordningen.”

”ny 6. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för presentationen av och innehållet i upplysningarna enligt artikel 2a i denna förordning.

Vid utarbetandet av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras mål enligt punkterna 1, 2 och 3 och skillnader mellan dem, liksom målet att upplysningar ska vara korrekta, rättvisande, tydliga, inte vilseledande, lättfattliga och koncisa, och för att uppnå det målet, där så är nödvändigt, ändra de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 5. De tekniska standarderna för tillsyn ska ta hänsyn till tillämpningsdatumen i artikel 18.2 a och b i taxonomiförordningen när det gäller de miljömål som avses i artikel 5 i den förordningen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt till kommissionen senast den 1 juni 2021 när det gäller de miljömål som avses i artikel 5.1 och 5.2 i taxonomiförordningen och senast den 1 juni 2022 när det gäller de miljömål som avses i artikel 5.3, 5.4, 5.5 och 5.6 i taxonomiförordningen.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.”

Artikel 11

Transparens i fråga om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper och av hållbara investeringar i regelbundna rapporter

”ny artikel 11.1 c för en finansiell produkt som omfattas av artikel 4a i taxonomiförordningen, informationen i enlighet med artikel 4a i den förordningen,

ny artikel 11.1 d för en finansiell produkt som omfattas av artikel 4b i taxonomiförordningen, informationen i enlighet med artikel 4b i den förordningen.”

”ny 5. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för presentation av och innehåll i den information som avses i artikel ny 11.1 c och ny 11.1 d i denna förordning.

Vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn enligt första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras egenskaper och mål och skillnaderna mellan dem och vid behov ändra de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 4. De tekniska standarderna för tillsyn ska ta hänsyn till tillämpningsdatumerna i artikel 18.2 a och b i taxonomiförordningen när det gäller de miljömål som avses i artikel 5 i den förordningen. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska uppdatera de tekniska standarderna för tillsyn mot bakgrund av den tekniska och regulatoriska utvecklingen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt till kommissionen senast den 1 juni 2021 när det gäller de miljömål som avses i artikel 5.1 och 5.2 i taxonomiförordningen och senast den 1 juni 2022 när det gäller de miljömål som avses i artikel 5.3, 5.4, 5.5 och 5.6 i taxonomiförordningen.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.”

Kapitel III

Slutbestämmelser

Artikel 17

Översyn

Senast [två år efter ikraftträdandet] och därefter vart tredje år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning. I rapporten ska följande utvärderas:

- a) Hur genomförandet av denna förordning fortskrider med avseende på utvecklingen av tekniska granskningskriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.
- b) Det eventuella behovet av att se över och komplettera kriterierna i denna förordning för att en ekonomisk verksamhet ska betraktas som miljömässigt hållbar.
- c) Användningen av definitionen av miljömässigt hållbara investeringar i unionsrätten, och på medlemsstatsnivå, inklusive de bestämmelser som krävs för att inrätta mekanismer för att kontrollera efterlevnaden av kriterierna i denna förordning.
- d) Taxonomins ändamålsenlighet när det gäller att leda över privata investeringar till hållbara verksamheter och särskilt vad gäller kapitalflödet till privata företag och andra rättsliga enheter, särskilt eget kapital, å ena sidan via sådana finansiella produkter som avses i denna förordning, och å andra sidan via andra finansiella produkter, vid tillämpningen av de tekniska granskningskriterierna.

- e) Den tillgång som de finansmarknadsaktörer som avses i denna förordning och investerare har till sådan tillförlitlig, läglig och kontrollerbar information och sådana tillförlitliga, lägliga och kontrollerbara uppgifter om företag och andra rättsliga enheter, med beaktande av därmed sammanhängande administrativa bördor, samt villkoren för verifiering av sådana uppgifter, som behövs för att fastställa graden av anpassning till de tekniska granskningskriterierna och säkerställa efterlevnaden av dem, med hänsyn tagen både till investeringsobjekt som omfattas av förordningen och sådana som inte omfattas, och i båda fallen vad gäller eget kapital såväl som lånat kapital.
- f) Tillsynsbestämmelserna i artiklarna 15a och 15b.

Senast den 31 december 2021 ska kommissionen offentliggöra en rapport med en beskrivning av de bestämmelser som krävs för att utvidga denna förordnings tillämpningsområde till att omfatta

- a) en ytterligare utveckling av den nuvarande taxonomin och en utvidgning av dess omfattning utöver miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, så att den omfattar verksamheter inte som orsakar avsevärd skada på den miljömässiga hållbarheten samt en översyn av huruvida det är lämpligt med särskilda informationskrav i samband med möjliggörande verksamheter respektive övergångsverksamheter,
 - b) andra hållbarhetsmål, däribland sociala mål.
2. Senast [två år efter ikraftträdandet] ska kommissionen utvärdera ändamålsenligheten hos rådgivningsförfarandena för utarbetande av de tekniska granskningskriterier som fastställs genom denna förordning.

Artikel 18

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Artiklarna 4, 4a, 4b, 4c och 4d ska tillämpas
 - a) med avseende på de miljömål som avses i artikel 5.1 och 5.2, senast från och med den 31 december 2021,
 - b) med avseende på de miljömål som avses i artikel 5.3–5.6, senast från och med den 31 december 2022.
3. Artikel 4.1 ska inte tillämpas på sådana certifikatbaserade system för skatteincitament som har införts innan denna förordning träder i kraft med krav på finansiella produkter som syftar till att finansiera hållbara projekt.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande
